

delsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.“

Om baggrunden for loven anførte *landbrugsministeren* følgende ved lovforslagets fremsættelse:

„Denne alvorlige kartoffelsygdom har allerede forvoldt en del vanskeligheder, og det er derfor ønskeligt at gå i gang med en mere systematisk udryddelseskampagne mod sygdommen.

Sygdommen overføres kun med smittede læggekartofler. Smitten af disse kan være sket fra moderplanten eller ved berøring med andre inficerede knolde eller inficerede redskaber og maskiner eller sække eller kasser. Svage angreb kan ikke ses, hvorfor sygdommen ikke kan luges bort. Den eneste mulighed for en sikker udryddelse er at benytte læggekartofler, som efter indgående undersøgelser er fundet sunde, og derefter sørge for, at de nye kartoffelpartier ikke udsættes for smitte. Arbejdet med at fremskaffe de nye partier er i gang.

En forudsætning for, at udryddelsen kan lykkes, er, at angreb anmeldes til statens plantetilsyn, men da der i de vigtigste tilfælde ikke er hjemmel til at udbetale erstatning, og da tabene kan være meget følelige for den enkelte, kan det ikke udelukkes, at den pågældende føler sig fristet til at fortie angrebet, der således vil udgøre en latent fare for ny smitte.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes mulighed for at udbetale en billighedserstatning.

Derved bliver der grundlag for at forlange, at alle avlere skal anskaffe nyt læggemateriale eller — som det siges i daglig tale — foretage udskiftning af læggemateriale.

Om det læggemateriale, der i dag kan tilbydes avlerne, haves der ikke 100 pct. sikkerhed for sygdomsfrihed, men alligevel må sådant kontrolleret materiale anses for væsentlig sikrere end det ukontrollerede, selv om det i den første periode ikke kan udelukkes, at der sker smitte. Efterhånden som der udskiftes til bedre læggekartofler, må smittetrekvensen påregnes at falde, således at der er et rimeligt håb om, at sygdommen vil være helt udryddet i løbet af 10 år, når samtlige marker er tillagt med „afkommet“ efter de sygdomsfri kartofler.

Udskiftningen må gentages ca. hvert 2. år.

Lovforslaget vil således udgøre et væsentligt bidrag til sygdommens udryddelse.“

Lovforslaget blev mødt med tilslutning fra samtlige partiets ordførere. Det henvistes til behandling i et udvalg, som indstillede det til vedtagelse med et enkelt af landbrugsministeren stillet ændringsforslag, hvorved der blev tilvejebragt hjemmel for, at erstatning også kan ydes f. eks. for sygdomsangrebne *spisekartofler*.

Ved 3. behandling blev det således ændrede lovforslag vedtaget enstemmigt med 128 stemmer.